

Sygn. akt I KK 498/22

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **R. K.**

skazanego za czyn z art. 63 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29.07.2005r. o

przeciwdziałaniu narkomanii i inne

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

na posiedzeniu w dniu 1 lutego 2023r.

wniosku obrońcy skazanego

o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Rejonowego w Grodzisku Wielkopolskim z

dnia 20 lipca 2020r., sygn. akt II K 166/17, zmienionego w części wyrokiem Sądu

Okręgowego w Poznaniu z dnia 10 marca 2022r., sygn. akt XVII Ka 195/21

na podstawie art. 532§1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku

UZASADNIENIE

Wniosek obrońcy skazanego nie zasługiwał na uwzględnienie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazywano wielokrotnie, że uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania orzeczenia jest możliwe jedynie, gdy strona wykaże istnienie szczególnych okoliczności powodujących, że wykonanie orzeczenia pociągnęłoby za sobą wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki, podnosząc też, że wniosek ten powinien zawierać dodatkową argumentację wskazującą na duże prawdopodobieństwo zasadności podniesionego w skardze zarzutu i przez to nieodwracalność skutków kary w razie jej wykonania.

Wniosek sporządzony w niniejszej sprawie nie zawiera argumentacji, która przemawiałaby za wstrzymaniem wykonania zapadłego orzeczenia.

Jego autor akcentuje powagę postawionych w sprawie zarzutów. Na obecnym etapie nie można ich jednak potraktować jako oczywiście zasadnych. Zarzuty te nie mają charakteru bezzwzględnych przesłanek odwoławczych, natomiast podważają prawidłowość dokonanej kontroli odwoławczej, w tym przez pryzmat zarzutów apelacji dotyczących uchybień proceduralnych Sądu I instancji, czy naruszeń prawa materialnego.

Ocena zasadności tych zarzutów nie może być jednakże jednoznaczna, skoro w odpowiedzi na kasację prokurator wniósł o oddalenie kasacji jako oczywiście bezzasadnej. Sam zaś fakt złożenia kasacji nie może obligować Sądu Najwyższego do uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania kary, bowiem nie można zapominać, że w sprawie zapadł prawomocny, a więc wykonalny wyrok.

Mimo przywołania w uzasadnieniu zarzutu stosownych judykatów dotyczących wymogów wniosku o wstrzymanie orzeczenia w trybie art. 532 k.p.k., obrońca nie przytoczył żadnej argumentacji na okoliczność, że bezzwłoczne wykonanie orzeczenia skutkowałoby dla skazanego niezwykle dolegliwymi i nieodwracalnymi konsekwencjami.

Wykonanie kary o charakterze izolacyjnym zawsze wiąże się z negatywnymi skutkami dla skazanego i jego najbliższych, zaś nieuchronność jej wykonania sprawia, że z odpowiednim wyprzedzeniem winno się powziąć kroki w celu zminimalizowania tych ujemnych konsekwencji.

Wszystko powyższe powoduje, że wniosek obrony nie zasługiwał na uwzględnienie.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.